

KOŁATANIE (15) *sb n*

o oraz *oba* a *jasne*; teksty nie oznaczają *é* oraz *-é*.

sg N kołatani(e) (8). ◇ *G* kołataniã (1). ◇ *A* kołatani(e) (5). ◇ *pl N* kołataniã (1).

Sł stp, Cn notuje, *Linde XVII – XVIII w.*

I. Rzeczownik od „kołatać”; *stukanie, odgłos uderzania o coś, łoskot; pulsatio Mącz, Calep, Cn; pulsus Mącz, Cn; percussus, tumultuatio Mącz; strepitus Cn (14) : Mącz 287a [2 r.], 339c, 468c; Pulsatio – Tłuczenie. kołatanie. Calep 770b.*

kołatanie czego (2): *gdy goście iaci miał być tedy noci przed tim bywaią w onych karczmach abo gofcincach łtrachy á kołatanie Garczow MiechGlab *5; StryjKron 350.*

Szereg: »trzask i kołatanie« (1): *od okołołtoiących były łłyźzane gwałtownych rózow y bicia trzaski/ y kołátania StryjKron 350.*

a. *Stukanie do drzwi z prośbą o wpuszczenie* (6) : *Vsłyszawłzy wrotny kołátanie otworzył wrothá HistRzym 42v, 43v, 45.*

Przen: Poruszanie sumienia, nauczanie kogoś, przemawianie do kogoś [czyje] (3) : *wnet vłłyźyź głos Páńłki/ wnet mu forthę łwoię otworzył ná kołatanie iego RejAp 46, 45v, 46.*

b. *Uderzanie nogą o podłogę, tupanie [czym]* (1) : *Supplosio – Nogami kołatanie. Calep [1035]a.*

II. Rzeczownik od „kołatać się” ‘*bląkać się*’; *tu w przen [czego]* (1) : *Też w wielkości kołátania łnow/ [...] trzebá łie Bogá bać. BielKron 80.*

Cf **KOŁAT, KOŁATAĆ, KOŁATAĆ SIĘ**

AŻ